

iska sangi og tónleiki og gleði var at hoyra og siggja, hvussu gott tilfarið er, bæði í tónleiki og sangi. Tilfarið sum nýtt varð, var fyrri tað mesta egið skrivað tilfar, so eisini á hesum øki er framgongd at hóma. Vónandi fara politikarnir at halda givin vallyfti og vilja stuðla hesum ungu fólki, so føroyskur gospeltónleikur eisini kemur út um landaoddarnar. Tað er ahnn í hvussu so er verður. Eg fari ikki at umrøða hvønn bólkinn sær, men heldur halda meg til heildarmyndina. Í mínum hugaheimi siti eg eftir við hugsan, at gleðiboðskapurin kortini hevur meiri uppiborið enn bara gleðisútrykk sum Amen og Halleujaróp. Víst skulu vit vera glað og gleðast í Jesusi, men vit hava samstundis eina ábyrgd fyrri teimum, sum ikki kenna Jesus persónliga at siga meiri frá hvør hann er. Summir sangarar gjørdu meiri við at greiða frá hvat tað var teir sungu um, og klæddu enná tekstin inn í Biblulesnað og hetta er gleðiligt, men viðhvørt so haltaði álvarsliga á hesum øki, og tað sýntist sum at tað hjá eistøkum bert ráddi um at fáa sangin lidnan og so sleppa út aftur. Ein lítill áheitan skal tí ljóða her, at leggja seg meiri eftir at minnst til meginregluna, at boðskapurin í sanginum hevur eins stóran týðning og tónleikur og rytma. Latið hetta kortini ikki taka mótið frá tykkum, men gerið tykkara besta eina aðra ferð. Heildarmyndin var góð og eg fór útáftur við kenlsuni um at her er eitt potensiali, sum er vert at byggja víðari á og eg gleði meg til næsta

Gospelfestival at hoyra tykkum ella onnur aftur.

Sunnukvøldið byrjað við føroyskari luttøku við dansibólki úr Vágum, ið framfórði tvey ymisk dansinnsløg, og var tað sera hugtakandi at siggja hesar fyra gentur framføra. Vit fingur enná loyvi at siggja tær tvær «røðir framføra »Joyful, Joyful«, sum var eitt lag hjá Ludvig van Bethoven, ið sigur frá gleði og tøkk fyrri alt tað góða vit njóta frá Gudi. Tað gerst alt meiri vanligt at ramføra dans til gospeltónleik, og hetta er eisini við til at livga boðskapin, so tað er bara at halda áfram við hesum.

Annars var kvøldið heilt serstakt, við tað at útlendsk luttøka var á skránni. Bólkurin kallaðist KOPP og hevur virkað nú í nøkur ár, serstakliga í Danmark, men so hvørt sum tíðin fer eru tað fleiri og fleiri, ið hava fingið eyguni upp fyrri hvør bólkurin er, so eftirspurningurin bert økist og økist. Her fingur so vit í Føroyum loyvi at uppliva tey og sigast má, at hetta var heilt serstakt, tí tónleikurin og sangurin var á sera høgum støði. Tað er ikki lætt at lata hesu uppliving í orð, tí hon mátti bara upplivast. Sum eg skilti, so vóru tað fleiri, ið ikki fingur atgongumerki, og tí er Norðurlandahúsið kanska júst 200 pláss ov lítið «harmuligt, tí henda framførsla taldi saktans at fleiri onnur hundrad kundu sæð og hoyrt hana. Hóast tónleikurin «rættuliga »pumpaði«, so var eisini tíð til tann álvarsliga partin, har boðskpurin um Jesus fekk sítt pláss og víst var á álvarsemið at vera tilreiðar tá

Jesus kemur og hava sína sak uppgjörda við hann. Bólkurin hevur fyrri tíð síðani hava sterka uppliving í

samband við eitt ferðslu-óhapp, og tá lærdu tey seg týðningin av, at tá vit eru veik, tá hava vit Ein sum er

sterkari enn vit og alt er tengt at Honum og neyðugt við Hansara hjálp um vit skulu liva ella doyggja.

Børn í 12 ára aldri, har millum Rannvá Joensen, dóttir Annie og Godfred Joensen, sang við

Bólkurin var spardur fyrri deyðsvanlukku og øll eru nú virkin aftur, og tað er sera gleðiligt, tí tey hava ivaleyst ríka framtíð fyrri framman.

Tað var nærum eingin endi á kvøldinum og lurtarafjöldin vildi bara hava meir og meir, og til síðst máttu sangararnir bara »berast« út av pallinum.

Eg tori at siga at vit vera mong, ið vera við aftur næsta ár á Gospelfestivalinum 1999, sum verður tann 5. í røðini. Ein heilsa til Norðurlandahúsið og Føroya Gospeltónleikafelag við tøkk fyrri ein framúrskarandi festival. ADJ-Sound skal heldur ikki gloymast fyrri eitt sera gott ljóð. Tað skal satt hegni til at stýra 70 mikrofon- og ljóðinnngongdum slík kvøld. Hetta megnaðu tit til fulnar.

Victor Carlsen

Fyllsett var til allar konsertirnar á Gospelfestivalinum og lagið var gott á áhoyrarunum